

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 6Asan/2/2018
Identifikačné číslo spisu: 1016202621
Dátum vydania rozhodnutia: 17.04.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Jozef Milučký
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:1016202621.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Milučkého a z členov senátu JUDr. Moniky Válašikovej, PhD. a JUDr. Eriky Čanádyovej, v právnej veci sťažovateľa (predtým žalobca): ŠANCA, politická strana, so sídlom Cukrová 2272/14, Bratislava, IČO: 42 418 038, zastúpeného JUDr. Janou Hreňovou, advokátkou, so sídlom Krížna 14, Bratislava, proti žalovanému: Štátna komisia pre voľby a kontrolu financovania politických strán, so sídlom Drieňová 22, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OVR2-2016/019942-013 z 9. novembra 2016, o kasačnej sťažnosti proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/284/2016-93 z 12. októbra 2017, takto

rozhodol:

I. Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/284/2016-93 z 12. októbra 2017 z a m i e t a.

II. Účastníkom nárok na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

I.

Konanie na správnom súde

1. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „správny súd“) rozsudkom č. k. 6S/284/2016-93 z 12.10.2017 podľa § 190 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SVS-OVR2-2016/019942-013 z 09.11.2016. Správny súd žalovanému nárok na náhradu trov konania podľa § 168 SSP nepriznal.

2. V napadnutom rozsudku správny súd uviedol, že žalovaný rozhodnutím č. SVS-OVR2-2016/019942-013 z 09.11.2016 uložil žalobcovi pokutu 37.600,- eur za správny delikt podľa § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z. o politických stranách a politických hnutiach (ďalej len „zákon č. 85/2005 Z. z.“ alebo „zákon“), ktorého sa žalobca dopustil tým, že v rozpore s § 24 ods. 2 tohto zákona prijal peňažné dary vkladom v hotovosti na účet vedený v Tatra banka, a. s., číslo účtu: K. a to dňa 28.04.2015 od F. v sume 5.000,- eur, dňa 13.07.2015 od A. v sume 300,- eur, dňa 29.10.2015 od A. v sume 4.000,- eur,

dňa 13.11.2015 od S. v sume 5.000,- eur, dňa 26.11.2015 od Z. v sume 1.000,- eur, dňa 26.11.2015 od A. v sume 1.000,- eur a dňa 03.12.2015 od P. v sume 2.500,- eur.

3. Správny súd poukázal na to, že zákon č. 85/2005 Z. z. v kogentnom ustanovení § 22 ods. 1 upravuje príjmy politickej strany, medzi ktoré sa zaraďujú príjmy z darov a iných bezodplatných plnení /písm. b)/. V odseku 3 tohto zákonného ustanovenia je stanovená povinnosť politickej strany viesť osobitnú evidenciu darov a iných bezodplatných plnení podľa náležitostí zakotvených v § 23 ods. 7 a 8. V prípade, ak hodnota peňažného daru od jedného darcu presiahne v kalendárnom roku 200,- eur, je politická strana povinná uzavrieť písomnú darovaciu zmluvu s presne vymedzenými náležitosťami (§ 23 ods. 1 a 2). V ustanovení § 24 zákon ustanovil zákaz prijatia daru a iného bezodplatného plnenia, pričom toto zákonné ustanovenie uvádza osoby darcov, od ktorých politická strana nesmie dar prijať (ods. 1) a formu, akou môže politická strana prijať peňažný dar (ods. 2). Politická strana môže prijať peňažný dar jedine formou bezhotovostnej platobnej operácie. V § 31 ods. 5 zákona je upravený správny delikt, ktorého skutková podstata je naplnená porušením niektorého zo zákonných ustanovení týkajúcich sa prijatia daru alebo iného bezodplatného plnenia. Zároveň je v tomto ustanovení jasne vymedzená výška sankcie (pokuty) za spáchanie tohto správneho deliktu.

4. V danom prípade mal žalobca naplniť skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z. tým, že prijal peňažné dary v rozpore s § 24 ods. 2 tohto zákona. Správny súd v tejto súvislosti uviedol, že žalobca mal s darcami uzavreté písomné darovacie zmluvy podľa § 23 ods. 1 a 2 zákona a v tejto súvislosti si splnil aj iné zákonné povinnosti (viedol zoznam darcov na svojom webovom sídle). Sporným však zostalo posúdenie otázky, či žalobca dodržal pri dotknutých daroch formu podľa § 24 ods. 2 zákona a či skutočne naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 31 ods. 5 zákona.

5. Správny súd po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a po oboznámení sa so žalobnými dôvodmi ustálil, že žalovaný pri ukladaní pokuty žalobcovi z dôvodu naplnenia skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 31 ods. 5 v spojení s § 24 ods. 2 zákona č. 85/2005 Z. z. postupoval správne a v súlade so zmyslom a účelom tohto zákona. Žalobca mal s predmetnými darcami uzavreté darovacie zmluvy, v ktorých boli darcovia riadne identifikovaní, ktorí zároveň finančné prostriedky vložili na v zmluvách uvedený bankový účet žalobcu. Peňažné dary boli riadne zaúčtované v účtovníctve žalobcu, uvedené v jeho výročnej správe a na jeho webovom sídle.

6. Pre naplnenie skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z. podľa správneho súdu postačuje, aby politická strana (žalobca) porušila akékoľvek ustanovenie tohto zákona týkajúce sa prijatia daru alebo iného bezodplatného plnenia. Nemusí preto ísť len o porušenie § 24 ods. 1 tohto zákona. Na vyvodenie zodpovednosti za správny delikt postačuje porušenie formy prijatia peňažného daru podľa § 24 ods. 2 zákona, čo bol aj prípad žalobcu.

7. Správny súd neprisvedčil žalobcovi, že právna úprava správneho deliktu podľa § 31 ods. 5 v spojení s § 24 ods. 2 zákona č. 85/2005 Z. z. je nejasná a nezrozumiteľná. V tejto súvislosti uviedol, že zákon dovoľuje prijať peňažný dar jedine formou bezhotovostnej platobnej operácie, pričom za bezhotovostnú platobnú operáciu nie je možné považovať vklad hotovosti na účet žalobcu. Odhliadnuc od doslovného výkladu prvej vety § 24 ods. 2 zákona č. 85/2005 Z. z. je podľa správneho súdu nutné poukázať na charakter bezhotovostnej platobnej operácie. Jej charakteristickým znakom je práve bezhotovostný prevod finančných prostriedkov z účtu darcu na účet obdarovaného. Bezhotovostná platobná operácia preto neprichádza do úvahy, keď darca disponuje na jednej strane finančnými prostriedkami v hotovosti a na druhej strane túto hotovosť vkladá na bankový účet obdarovaného.

8. Správny súd nepovažoval za relevantnú argumentáciu žalobcu o limitovaných príjmoch politických strán a eventuálnej hrozbe zrušenia politickej strany účelovým vkladom hotovosti na bankový účet politickej strany. Naopak správny súd prisvedčil žalovanému, že aj keď zákon č. 85/2005 Z. z. explicitne neupravuje postup v prípade vkladu v hotovosti na účet politickej strany, keďže zákonodarca ani nepredpokladal prijatie peňažných darov vkladom v hotovosti, nakoľko ustanovil jediný dovolený spôsob prijatia peňažného daru (formou bezhotovostnej platobnej operácie), v prípade žalobcu bolo možné

analogicky postupovať podľa druhej a tretej vety § 24 ods. 2 zákona (vrátenie daru). Okrem toho nemožno podľa správneho súdu opomenúť alternatívu spomínanú žalovaným, že žalobca mal možnosť dojednať s bankou osobitné podmienky nakladania s jeho účtom a zakázať prijímanie vkladov v hotovosti na účet, čím by sa vyhol prípadným problémom s prijímaním hotovostných finančných prostriedkov vkladných na jeho účet. Navyše všetky sporné dary žalobca prijal na základe písomne uzavretých darovacích zmlúv, a teda bolo v jeho možnostiach darcov upozorniť, že peňažné dary je možné poskytnúť len formou bezhotovostnej platobnej operácie.

9. V súvislosti s namietaným porušením absorpčnej zásady pri ukladaní sankcie správny súd uviedol, že zásady ukladania trestov v trestnom konaní sa v správnom konaní majú aplikovať primerane tak, aby bola zachovaná určitá miera ich zlučiteľnosti so správnym konaním, s jeho charakterom a tak, aby ich aplikáciou nedošlo k zmareniu účelu zákona. Ustanovenie § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z. explicitne upravuje výšku pokuty za prijatie daru alebo iného bezodplatného plnenia v rozpore so zákonom, a to v sume dvojnásobku výšky daru alebo iného bezodplatného plnenia. Ak by správny orgán pristúpil k aplikácii absorpčnej zásady, musel by za nezákonné prijatie siedmych peňažných darov, uložiť pokutu maximálne vo výške dvojnásobku najvyššieho prijatého daru. Pri aplikácii elementárnej logiky je zrejmé, že takýto postup odporuje účelu sankcie, ktorá má zabezpečiť spravodlivé, primerané a odradzujúce potrestanie politickej strany za prijatie daru v rozpore so zákonom. Aplikovaním absorpčnej zásady by správny orgán musel uložiť sankciu, ktorá by bola vo výraznom nepomere k výške prijatých darov. Politická strana by tak získala veľký finančný prospech, pričom sankcionovaná by bola iba za prijatie jedného daru v najvyššej hodnote. Zákonodarcu v uvedenom zákonnom ustanovení presne upravil spôsob určenia výšky sankcie a vylúčil možnosť správneho orgánu pri ukladaní pokuty aplikovať správnu úvahu. Taktó určený spôsob ukladania sankcie prihliada na závažnosť konania (výšku prijatého daru v rozpore so zákonom), zabezpečuje proporcionalitu uloženej sankcie (tým, že sa výška pokuty odvíja úmerne od výšky prijatého daru v rozpore so zákonom) a zároveň je nastavený tak, aby bola uložená sankcia citelná v majetkovej sfére politickej strany (nepríde iba o dar prijatý v rozpore so zákonom), čím sa zabezpečí aj preventívna, represívna a výchovná funkcia sankcie.

10. K námietkam žalobcu o nesprávnom výklade § 24 ods. 2 zákona č. 85/2005 Z. z. bez prihliadnutia na jeho účel a zmysel zo strany žalovaného, správny súd uviedol, že citované ustanovenie zákona neobsahuje iba obmedzenia týkajúce sa osoby darcu (§ 24 ods. 1), ale aj prijatia a formy poskytnutia peňažného daru (§ 24 ods. 2). Správny súd zdôraznil, že jediným dovoleným spôsobom prijatia peňažného daru politickou stranou (žalobcom) je bezhotovostná platobná operácia. Tento záver nevyplýva iba z doslovného znenia prvej vety § 24 ods. 2 zákona, ale aj zo zmyslu a účelu právnej úpravy, ktorým je nepochybne identifikácia darcu a vylúčenie anonymných darcov z financovania politických strán a transparentnosť pôvodu darovaných finančných prostriedkov. V tejto súvislosti správny súd upriamil pozornosť na § 23 ods. 7 zákona č. 85/2005 Z. z., ktoré upravuje náležitosti evidencie darov. Jednou z týchto náležitostí je aj číslo platobného účtu darcu v banke (písm. f)/. Z uvedeného podľa názoru správneho súdu možno bezpochyby vyvodiť záver, že ak politická strana musí evidovať všetky dary, v prípade peňažných darov ich môže prijať jedine formou bezhotovostnej platobnej operácie.

11. Ako nedôvodnú vyhodnotil správny súd námietku žalobcu o nezákonnosti napadnutého rozhodnutia z dôvodu, že § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z. popiera jeho právo domáhať sa sankčnej moderácie zo strany súdu. Uvedené zákonné ustanovenie stanovuje povinnosť žalovaného uložiť politickej strane pokutu v jasne vymedzenej výške, a preto žalovaný podľa názoru správneho súdu postupoval v súlade so zákonom, a nemal inú možnosť, ako žalobcovi za spáchanie správneho deliktu uložiť presne stanovenú výšku pokuty. Správny súd dodal, že § 198 ods. 2 SSP umožňuje sankčnú moderáciu len v medziach ako to správnomu orgánu umožňuje zákon.

II.

Kasačná sťažnosť

12. Proti rozsudku správneho súdu podal žalobca (ďalej len „sťažovateľ“) v zákonom stanovenej lehote

kasačnú sťažnosť prostredníctvom právneho zástupcu z dôvodov podľa § 440 ods. 1 písm. f), g) a h) SSP, navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd napadnutý rozsudok správneho súdu zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného zruší a vec mu vráti na ďalšie konanie. Sťažovateľ zároveň žiadala priznať mu nárok na náhradu trov konania.

13. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal, že správny súd sa nevysporiadal s jeho argumentáciou, že nemôže byť sankcionovaný za konanie darcu, ktoré nemôže ovplyvniť. V tejto súvislosti uviedol, že v prípade, že politická strana má zverejnené číslo účtu, objektívne nemôže zabrániť tomu, aby jej ktokoľvek poskytol peňažný dar vkladom v hotovosti na účet v banke. Podľa sťažovateľa sa správny súd nevysporiadal ani s jeho námietkou, že prax žalovaného môže byť zneužitá v neprospech politickej strany, kedy darca môže účelovo darovať v hotovosti na účet strane sumu, ktorá odôvodní sankciu likvidačnú pre politickú stranu.

14. Podľa sťažovateľa nedodržanie formy prijatia peňažného daru podľa § 24 ods. 2 zákona č. 85/2005 Z. z. nemôže samo o sebe znamenať rozpor s § 31 ods. 5 tohto zákona. O rozpor s § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z. by mohlo podľa sťažovateľa ísť len v prípade porušenia § 24 ods. 2 prvá veta v spojení s § 24 ods. 1 písm. h) tohto zákona. V tejto súvislosti sťažovateľ uviedol, že účelom zákona č. 85/2005 Z. z. je zvýšenie transparentnosti financovania politických strán aj prostredníctvom identifikácie darcu. Forma bezhotovostnej platobnej operácie zabezpečí identifikáciu čísla platobného účtu, čo však podľa sťažovateľa nie je identifikačný údaj darcu. V prejednávanej veci mal sťažovateľ s darcami uzavreté darovacie zmluvy, v ktorých boli darcovia riadne identifikovaní, ich peňažné dary boli riadne zaúčtované v účtovníctve sťažovateľa a uvedené v jeho výročnej správe. Účel zákona č. 85/2005 Z. z. tak podľa sťažovateľa bol naplnený.

15. Sťažovateľ namietal, že politická strana nemôže byť sankcionovaná za samotné prijatie daru, ale až za nevrátenie daru, ktorý prijala v zákonom nedovolenej forme, resp. za jeho nepoukázanie na príjmový účet štátneho rozpočtu v zákonom určenej lehote. Ak by totiž politická strana dar nevrátila, resp. nepoukázala na príjmový účet štátneho rozpočtu, bola by sankcionovaná za nič, čo neurobila, ale mohla urobiť. Pokiaľ žalovaný uložil sťažovateľovi pokutu za samotné prijatie daru v rozpore s § 24 ods. 2 prvá veta zákona č. 85/2005 Z. z., je podľa sťažovateľa irelevantné, ako by sťažovateľ s darom následne naložil, pretože už došlo k samotnému prijatiu daru zo strany sťažovateľa, a teda ku konaniu, za ktoré bol sťažovateľ sankcionovaný. Z tohto dôvodu nie je podľa sťažovateľa možné vyhnúť sa postihu za uvedení správny delikt tak, ako uviedol správny súd (vrátenie daru).

16. Ďalej sťažovateľ uviedol, že politická strana na svoj účet neprijíma len dary, ale aj všetky ostatné príjmy uvedené v § 22 ods. 1 písm. a) až j) zákona č. 85/2005 Z. z. Ak by politická strana mala s bankou dojednať, že banka nebude prijímať vklady v hotovosti na účet politickej strany, tak potom všetky príjmy by museli byť vykonané formou bezhotovostnej platobnej operácie, a tým by sa od každého poskytovateľa vyžadovalo, aby mal zriadený účet v banke. Týmto by sa nepriamo vyžadovalo nič, čo zákon č. 85/2005 Z. z. výslovne neukladá, keď formu bezhotovostnej platobnej operácie vyžaduje len pri príjmoch podľa § 22 ods. 1 písm. a) a b). Uvedené by podľa sťažovateľa neprimerane zasahovalo do postavenia a činnosti politickej strany.

17. K úvahe správneho súdu, že sťažovateľ mohol v darovacích zmluvách darcov upozorniť, že peňažné dary je možné poskytnúť len formou bezhotovostnej platobnej operácie, sťažovateľ uviedol, že týmto by sa nezbavil zodpovednosti za správny delikt.

18. Ďalej sťažovateľ poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky a uviedol, že princípy trestania, vrátane absorpčnej zásady sa v správnom trestaní v plnom rozsahu aplikujú, a teda v prípade trestania za správne delikty je potrebné vychádzať zo zásad trestania za trestné činy. Uplatnenie zásad trestania nemožno podľa sťažovateľa vylúčiť len z dôvodu, že následne uložená sankcia sa bude zdať mierna resp. neprimeraná.

III.

Vyjadrenie ku kasačnej sťažnosti

19. Žalovaný vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť ako nedôvodnú zamietol, pričom odkázal na obsah svojho vyjadrenia k žalobe.

20. Žalovaný dodal, že považuje rozsudok správneho súdu za vecne správny a riadne odôvodnený. Zdôraznil, že § 24 ods. 2 prvá veta zákona č. 85/2005 Z. z. upravuje jediný dovolený spôsob prijatia peňažného daru politickou stranou, a to formou bezhotovostnej platobnej operácie. Ak teda politická strana prijme peňažný dar iným spôsobom, ako formou bezhotovostnej platobnej operácie, prijme tento peňažný dar v rozpore so zákonom, čím dôjde k naplneniu skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z.

21. K námietke sťažovateľa ohľadne neuplatnenia absorpčnej zásady žalovaný uviedol, že zákonodarca vzhľadom na verejný záujem, ktorým je transparentnosť financovania politických strán v § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z. presne upravil spôsob určenia výšky sankcie (pokuta sa odvíja úmerne od výšky prijatého daru v rozpore so zákonom) a vylúčil možnosť žalovaného pri ukladaní pokuty aplikovať správnu úvahu. Žalovaný v tejto súvislosti dodal, že účelom uvedeného zákonného ustanovenia bolo zabezpečiť spravodlivé, primerané a odradzujúce potrestanie politickej strany za prijatie daru v rozpore so zákonom. Ak by mal žalovaný pri ukladaní sankcií politickým stranám v správnom konaní analogicky aplikovať absorpčnú zásadu ukladania trestov podľa Trestného zákona a ukladať pokutu iba vo výške dvojnásobku najvyššieho peňažného daru, prijatého v rozpore so zákonom, došlo by podľa žalovaného k absolútnemu zmareniu účelu zákona č. 85/2005 Z. z., ktorým je zabezpečenie transparentnosti financovania politických strán, ako aj účelu v ňom ustanovenej sankcie. Takýmto určovaním výšky pokuty by dochádzalo k ukladaní absolútne neprimeraných sankcií, vzhľadom na to, že politické strany by prijatím väčšieho množstva peňažných darov v rozpore so zákonom získali veľký finančný prospech, pričom sankcionované by mohli byť iba za prijatie jedného daru v najvyššej hodnote. Uložená sankcia by tak bola neprimerane nízka oproti získanému finančnému prospechu politickej strany a politická strana by tak paradoxne dokonca na svojom protiprávnom konaní „zarobila“.

IV.

Právna úprava a právne názory kasačného súdu

22. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „kasačný súd“) ako súd kasačný (§ 438 ods. 2 SSP) preskúmal napadnutý rozsudok správneho súdu z dôvodov a v rozsahu uvedenom v kasačnej sťažnosti (453 ods. 1 a 2 SSP) a po jej preskúmaní dospel k záveru, že kasačná sťažnosť nie je dôvodná a je potrebné ju zamietnuť. Kasačný súd rozhodol o kasačnej sťažnosti bez nariadenia pojednávania (§ 455 SSP). Miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bol zverejnený na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v lehote najmenej piatich dní pred jeho vyhlásením (§ 137 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

23. Predmetom kasačného konania bol rozsudok správneho súdu, ktorým podľa § 190 SSP ako nedôvodnú zamietol žalobu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia č. SVS-OVR2-2016/019942-013 z 09.11.2016, ktorým žalovaný uložil žalobcovi pokutu 37.600,- eur za správny delikt podľa § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z., ktorého sa žalobca dopustil tým, že v rozpore s § 24 ods. 2 tohto zákona prijal peňažné dary vkladom v hotovosti na účet vedený v R. číslo účtu: K., a to dňa 28.04.2015 od F. v sume 5.000,- eur, dňa 13.07.2015 od A. v sume 300,- eur, dňa 29.10.2015 od A. v sume 4.000,- eur, dňa 13.11.2015 od S. v sume 5.000,- eur, dňa 26.11.2015 od Z. v sume 1.000,- eur, dňa 26.11.2015 od A. v sume 1.000,- eur a dňa 03.12.2015 od P. v sume 2.500,- eur.

24. Podľa § 23 ods. 1 zákona č. 85/2005 Z. z. strana môže prijať dary a iné bezodplatné plnenia, ak tento zákon neustanovuje inak. Strana môže prijať dar alebo iné bezodplatné plnenie len na základe písomnej zmluvy podľa tohto zákona; to neplatí, ak hodnota peňažného daru od jedného darcu nepresiahne v kalendárnom roku 200,- eur. Ustanovenia osobitného predpisu nie sú týmto dotknuté.

25. Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 85/2005 Z. z. strana môže prijať peňažný dar, len ak bol poukázaný formou bezhotovostnej platobnej operácie. Ak z výpisu z účtu nie je preukázané, kto je darcom peňažného daru, strana je povinná tento peňažný dar vrátiť v lehote do 30 dní na účet, z ktorého bol finančný dar poukázaný. Ak taký účet neexistuje, strana je povinná túto skutočnosť bezodkladne oznámiť ministerstvu financií a peňažný dar poukázať na príjmový účet štátneho rozpočtu. Taký peňažný dar sa považuje za príjem štátneho rozpočtu. Ministerstvo financií oznámi bezodkladne strane údaje potrebné na poukávanie peňažného daru.

26. Podľa § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z. štátna komisia uloží strane pokutu v sume dvojnásobku príjmu z daru alebo z iného bezodplatného plnenia, ak strana prijala dar alebo iné bezodplatné plnenie v rozpore s týmto zákonom.

27. V konaní nebolo sporným, že sťažovateľ prijal peňažné dary vkladom v hotovosti na účet. V danom prípade teda došlo zo strany sťažovateľa nesporne k porušeniu § 24 ods. 2 prvá veta zákona č. 85/2005 Z. z., v zmysle ktorého môže politická strana prijať peňažný dar, len ak bol poukázaný formou bezhotovostnej platobnej operácie.

28. Sťažovateľ tým, že prijal peňažné dary vkladom v hotovosti na účet v rozpore s § 24 ods. 2 prvá veta zákona č. 85/2005 Z. z. naplnil formálne znaky skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z.

29. V kasačnej sťažnosti sťažovateľ namietal, že objektívne nemohol zabrániť tomu, aby mu ktokoľvek poskytol peňažný dar vkladom v hotovosti na účet v banke, čo môže byť zneužitie v neprospech politickej strany, keď darca môže účelovo darovať v hotovosti na účet strane sumu, ktorá odôvodní sankciu likvidačnú pre politickú stranu.

30. Trestnosť správnych deliktov sa riadi obdobnými princípmi ako trestnosť trestných činov. Pre trestnosť konania musí byť naplnená aj materiálna stránka deliktu (Nejvyšší správny súd sp. zn. 8 As 17/2007).

31. Podstatou správnych deliktov je postih za konanie v rozpore s právom. K jeho trestnosti však nepostačuje, že konanie po formálnej stránke vykazuje znaky skutkovej podstaty deliktu, pokiaľ zároveň nie je konaním spoločensky nebezpečným (škodlivým). Aby mohlo byť určité protiprávne konanie klasifikované ako správny delikt, musí byť okrem formálnych znakov deliktuálneho konania naplnená aj materiálna stránka správneho deliktu, a konanie musí vykazovať určitú mieru spoločenskej nebezpečnosti vo vzťahu k porušenej povinnosti, stanovenej zákonom na ochranu zodpovedajúcich hodnôt. Na týchto záveroch nemôže nič zmeniť ani skutočnosť, že zákony upravujúce správne delikty stricto sensu materiálnu stránku správneho deliktu neupravujú (Nejvyšší správny súd sp. zn. 8 As 17/2007).

32. Konanie, ktorého formálne znaky sú označené zákonom za iný správny delikt, napĺňa v bežne sa vyskytujúcich prípadoch materiálny znak iného správneho deliktu, pretože porušuje alebo ohrozuje určitý záujem spoločnosti. Z tohto záveru však nemožno dôvodiť, že by k naplneniu materiálneho znaku skutkovej podstaty správneho deliktu došlo vždy, keď je naplnená formálna stránka skutkovej podstaty správneho deliktu. Pokiaľ sa k okolnostiam konania, ktoré naplnia formálne znaky skutkovej podstaty správneho deliktu, pridružujú také významné okolnosti, ktoré vylučujú, aby takým konaním bol porušený alebo ohrozený právom chránený záujem spoločnosti, nedôjde k naplneniu materiálneho znaku správneho deliktu a také konanie potom nemôže byť označené za správny delikt (Krajský súd v Brne sp. zn. 31Af 23/2012-40).

33. Kasačný súd už vyššie uviedol, že samotné porušenie zákona môže naplniť materiálny znak správneho deliktu. Podľa § 24 ods. 2 prvá veta zákona č. 85/2005 Z. z. môže politická strana prijať peňažný dar, len ak bol poukázaný formou bezhotovostnej platobnej operácie. Zákaz prijímania peňažných darov inak ako formou bezhotovostnej platobnej operácie vyjadrený týmto zákonným

ustanovením odráža záujem spoločnosti na zabezpečení transparentnosti financovania politických strán. Zákon č. 85/2005 Z. z. vymedzuje prijatie daru politickou stranou v rozpore so zákonom ako jeden zo správnych deliktov, za ktorý je žalovaný povinný uložiť politickej strane pokutu v sume dvojnásobku príjmu z takéhoto daru.

34. Sťažovateľ nesporne prijal peňažné dary vkladom v hotovosti na účet. V posudzovanej veci je nutné zohľadniť, že sťažovateľ s dotknutými darcami písomne uzavrel darovacie zmluvy v súlade s § 23 ods. 1 a 2 zákona č. 85/2005 Z. z., pričom v čl. II. bod 2.1 týchto zmlúv sťažovateľ darcov usmernil, že peňažné dary majú byť poukázané na účet sťažovateľa formou bezhotovostnej platobnej operácie.

35. Kasačný súd sa stotožňuje s tvrdením sťažovateľa, že konanie dotknutých darcov následne nemohol ovplyvniť, avšak po tom, čo mu na jeho účet boli vložené peňažné dary vkladom v hotovosti, sťažovateľ napriek tomu, že zákon č. 85/2005 Z. z. ustanovuje politickým stranám zákaz prijímania peňažných darov inak ako formou bezhotovostnej platobnej operácie, nevyvinul žiadne úsilie vzniknutú situáciu riešiť a takto poskytnuté peňažné dary si ponechal. Aj keď zákon č. 85/2005 Z. z. nerieši situáciu, že politickej strane bude dar poukázaný vkladom v hotovosti na jej účet, sťažovateľovi tým, že išlo o jemu známych darcov, keďže mal s nimi uzavreté darovacie zmluvy a disponoval ich identifikačnými údajmi, nič nebránilo v tom, aby postupoval v zmysle § 24 ods. 2 druhá veta zákona č. 85/2005 Z. z. a dotknutým darcom takto poskytnuté peňažné dary v lehote 30 dní vrátil. Až takéto okolnosti by významne znižovali spoločenskú nebezpečnosť protiprávneho konania v prejednávanej veci, a teda by nebol naplnený materiálny znak skutkovej podstaty správneho deliktu podľa § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z. a také konanie potom nemôže byť označené za správny delikt.

36. S poukazom na § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z., podľa ktorého štátna komisia uloží strane pokutu v sume dvojnásobku príjmu z daru alebo z iného bezodplatného plnenia, ak strana prijala dar alebo iné bezodplatné plnenie v rozpore s týmto zákonom, vyhodnotil kasačný súd ako nedôvodnú námietku sťažovateľa, že politická strana nemôže byť sankcionovaná za samotné prijatie daru, ale až za nevrátenie daru, ktorý prijala v zákonom nedovolennej forme, resp. za jeho nepoukázanie na príjmový účet štátneho rozpočtu v zákonom určenej lehote.

37. Ako nedôvodnú vyhodnotil kasačný súd aj námietku sťažovateľa ohľadne aplikácie absorpčnej zásady v prejednávanej veci. Zákon č. 85/2005 Z. z. v § 31 ods. 5 kogentne upravuje spôsob určenia výšky sankcie tak, že táto sa odvíja úmerne od výšky prijatého daru v rozpore so zákonom. Ak by mal žalovaný pri ukladaní sankcií politickým stranám v správnom konaní analogicky aplikovať absorpčnú zásadu ukladania trestov podľa Trestného zákona, t. j. ukladať pokutu iba vo výške dvojnásobku najvyššieho peňažného daru, prijatého v rozpore so zákonom, došlo by k popretiu účelu zákona č. 85/2005 Z. z., ktorým je zabezpečenie transparentnosti financovania politických strán, ako aj k popretiu výchovného a zároveň preventívneho účelu v ňom ustanovenej sankcie. V prípade uplatnenia absorpčnej zásady by uložená sankcia bola neprimerane nízka oproti získanému finančnému prospechu.

38. Na základe uvedeného dospel kasačný súd k záveru, že žalovaný postupoval v súlade so zákonom, keď sťažovateľovi v zmysle § 31 ods. 5 zákona č. 85/2005 Z. z. uložil pokutu v sume dvojnásobku príjmu z darov, ktoré sťažovateľ prijal v rozpore s § 24 ods. 2 prvá veta zákona č. 85/2005 Z. z.

39. Ostatné námietky sťažovateľa vyhodnotil kasačný súd taktiež ako bezpredmetné, ktoré neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť rozhodnutia správneho súdu. Z uvedeného dôvodu kasačný súd kasačnú sťažnosť sťažovateľa podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

40. O náhrade trov kasačného konania rozhodol kasačný súd tak, že sťažovateľovi, ktorý v kasačnom konaní nemal úspech, ich náhradu nepriznal (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 167 ods. 1 SSP). Žalovanému kasačný súd náhradu trov kasačného konania nepriznal, lebo to nemožno spravodlivo požadovať a v súvislosti s kasačným konaním žalovanému ani trovy nevznikli (§ 467 ods. 1 SSP v spojení s § 168 SSP).

41. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky jednohlasne (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011, § 139 ods. 4 SSP v spojení s § 452 ods. 1 SSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.